

Sygn. akt V KO 112/20

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu sprawy **J. S.**
podejrzanego o czyn z art. 288 § 1 k.k.
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 listopada 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Ż.
z dnia 7 października 2020 r., sygn. akt II K (...)
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Ż..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 października 2020 r. Sąd Rejonowy w Ż., w sprawie sygn. akt II K (...) wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy J. S. , podejrzanego o czyn z art. 288 § 1 k.k.

W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że podejrzany jest osobą, wobec której biegli stwierdzili, iż w chwili popełnienia czynu, z powodu psychozy, miał zniesioną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W związku z powyższym wobec podejrzanego złożono wniosek o umorzenie postępowania. Sąd

zwrócił także uwagę, że obecność podejrzanego na posiedzeniu sądu będzie obowiązkowa, co biorąc pod uwagę fakt, że zamieszkuje on w odległości ponad 406 km od sądu właściwego miejscowo, może być znacznie utrudnione. W sprawie konieczne będzie przesłuchanie biegłych, którzy opiniowali w sprawie podejrzanego, a którzy także zamieszkują w pobliżu miejsca zamieszkania podejrzanego, a w znacznej odległości od sądu właściwego miejscowo. W ocenie Sądu Rejonowego okoliczności te przemawiają za tym, aby z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, przekazać sprawę sądowi właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania podejrzanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia określonego we wskazanym przepisie (art. 37 k.p.k.), jako wyjątek od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), może nastąpić tylko wyjątkowo – m.in. także wtedy, gdy stan zdrowia oskarżonego nie pozwala mu na stawienie się przed sądem właściwym, co uniemożliwiłoby rozpoznanie sprawy, a co najmniej skorzystanie przez oskarżonego z jego prawa do osobistego udziału w rozprawie.

Rację ma wnioskujący Sąd Rejonowy w Ż., że w realiach przedmiotowej sprawy, zwłaszcza w kontekście stanu zdrowia psychicznego podejrzanego, sprawę należy przekazać do rozpoznania przez sąd właściwy ze względu na miejsce zamieszkania podejrzanego. Z załączonych do akt sprawy opinii jednoznacznie wynika, że podejrzany z powodu nadużywania środków psychoaktywnych cierpi na zaburzenia psychotyczne i aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez podejrzanego czynu zabronionego biegli zawnioskowali o zastosowanie wobec niego środka zabezpieczającego w postaci terapii i terapii uzależnień (k. 132, k. 140). Jak słusznie podkreślił wnioskujący Sąd, w odniesieniu do osoby podejrzanego, udział w posiedzeniach sądu jest obowiązkowy, a konieczność każdorazowego pokonania ponad 400 km może to znacznie utrudnić. Dotyczy to zresztą nie tylko podejrzanego, ale i biegłych, którzy także będą zobligowani do złożenia opinii ustnych.

Biorąc pod uwagę powyższe i akceptując w pełni argumenty przywołane przez wnioskujący Sąd Rejonowy w Ż., sprawę podejrzanego J. S. należało przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ż..